

عنوان مقاله:

مدیریت بحران زلزله در بناهای تاریخی

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

عرفان پورنقیبی - کارشناسی معماری

خلاصه مقاله:

بناهای تاریخی ایران عموماً از مصالحی نظیر خشت گل سنگ و چوب ساخته شده است که به لحاظ ارزش فرهنگی از یک طرف فرسودگی و آسیب دیدگی بسیاری از عناصر سازه ای آن از طرف دیگر و همتراز همه حفظ کلیت بنا و نماهای بیرونی و درونی بدون دست خوردگی بیش از حد عوامل محدود کننده ایست که لازم می دارد روشهای بهسازی لرزه ای برای اینگونه بنا ها تا حد امکان ایمن غیرمخرب موثر و غیراشکار باشند سه ویژگی عمده آسیب پذیری اینگونه بنا ها را در برابر حوادث طبیعی نظیر زمین لرزه بالا می برد که عبارتند از: فرسودگی مصالح مقاوم نبودن مصالح و سنگین بودن سازه براین اساس راه کارهای حفاظت این بناها در برابر زمین لرزه باید متضمن رفع این نواقص باشد این مقاله سعی کرده است راه کارهای مختلفی برای رسیدن به هدف فوق را ارائه دهد راهکارهایی نظیر افزایش ظرفیت باربری تغییر شکل اجزای سازه ای چون افزایش ابعاد مقطع پیش تنیدگی تزریق و همچنین ایجاد سازه های نگهبان و برخی روشهای مدیریتی مقاوم سازی بناها به وسیله جایگزینی مصالح جدید و سبک سازی بنا مورد بررسی قرار گرفت

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران/زلزله/آسیب/بناهای باستانی/بهسازی لرزه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214364>

